

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Alia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

Me verò, P. I. quem sua tenuitas incusat, & ætas, cui pro vestrà humanitate derogandum ce-
 fuitis, tanto oneri sustinendo parem nondum
 effecit, penè pigeat vestram ambijsse gratiam, mihi
 me tacita laudis æmulatio, cupida præter mo-
 dum rei bene gerendæ voluntas, & vestra impu-
 nis indulgentia recrearent. Vestrum erit P. I.
 C. S. rudem & inexpertum Tyronem consilij
 experientiâ, exemplis erudire; meum verò do-
 cilem culturæ ac disciplinæ patientem, quod
 unum in me recipio, animum asserre.

A L I A.

EXimium illud & singulare prorsus vestræ
 nostram ætatem humanitatis ac benivo-
 lentia argumentum est, pro quâ immor-
 les debemus vobis omnibus, & referimus, ut
 est, gratias S. P. Ill. Præsides Illustrissimi, Ampli-
 mi Senatores; quòd junioribus nobis facili-
 vestros honores patere aditum volueritis. Tame-
 dicam ego confidentiùs, neque vereor, ne quod
 vestrum mihi succenseat, aut levioze poni à me
 loco beneficij magnitudinem arbitretur, dignum
 hoc fuisse sagaciore prudentiâ consilium; neque
 quidquam à vobis aut dignitati vestre conveni-
 tius, aut informandæ gravissimis rebus Juventutis
 aut publicæ etiam rei salubrius constitutum ve-
 deri, quàm quòd vestræ auctoritatis in consilio
 tium nos ante tempus Legibus præscriptum ad-
 mitti placnerit.

Quid enim prudentissimos viros & rerum
 Forensium scientiâ, usu atque exercitatione spe-
 ratissimos magis deceat, quàm habere comites
 ac

ac socios cupidos bonarum Artium æmulatores, qui quotidiana eruditionis veræ documenta excipiant, qui gravissimorum Magistratum ab ore pendeant Auditores attenti ac seduli, qui arcana Themidis Oracula suspiciant & admirentur? Quid osores otij & patientes laboris Magistratus delectet impensius ac consoletur, quàm si propensam plus æquo ad cessandum juventutis indolem patientiâ suâ atque assiduitate sic traducant ad meliora, ut in operosâ negotiorum mole se amet, & laudabilem Fori exercitationem desidiosius mollioris vitæ illecebris faciliè anteponat.

Nobis verò, quibus hoc gratificari per vestram humanitatem non piget, ut in consortium vestræ dignitatis maturâ nondum ætate veniamus, quanta necessitas incumbit, ut quantocyùs Forensis militiæ leges, instituta, disciplinam imbibamus. Quod aiunt vulgò, magnum esse quid à teneris assuescere, quos, amabo, respiciat æquius generatim & universè dictum illud, quàm eos, quibus in laborioso litium ac controversiarum curriculo vita traducenda est; qui nisi recentibus adhuc à studio Litterarum animis prima contentiosæ inprimis operæ rudimenta vestris sub oculis didicerimus, vix ac ne vix quidem defugimus periculum, ne fastidio ac satietate languescat animus, nec perinde ac debet, laudis ac gloriæ stimulis urgeatur. Nihil est porrò, quod nobilem illam gloriæ æmulationem vehementius acuat, quàm tot clarissimorum Magistratum in numerum ac societatem cooptari, quorum suffragio si quid dicere, si quid facere dignum contigerit, is votorum ac gaudiorum cumulus accedat.

Agitur & magna publicæ rei utilitas, ut inter verendos canitie suâ & longo usu contritos Magistratus, juniores etiam Candidatos agnoscat.

Y 2

Quar-

Quantam enim toti Galliæ expectationem movent illi, quos optimis moribus atque institutis adulescere sentiat! Quàm lætâ surgit populis sibi gratulandi seges, qui non defuturos unquam sibi polliceantur, quos in angustijs suis, in orbitate, in periculis studiosos rerum suarum defensores ac vindices prævideant; qui novis quotidie incrementis spectabilem toti orbi augusti Senatûs existimationem ac famam increbrescere intelligant.

Quare si nobis pro vestrâ indulgentiâ egregiè consultum voluistis, qui nostram ætatem vestrâ in subsellia admiseritis, vestræ etiam gloriæ, partecite, si dico, communitibus populorum commodis etiam consuluistis. Meum erit in obeundo Magistratu ita personam tueri meam, nihil ut penitendum dixisse videri possim.

A L I A.

Ad petendam Regij Oratoris dignitatem comparata.

Tanta est Oratoris Regij dignitas, tam honorifica appellatio, amplitudo tam singularis Præses Illustrissime, Clarissimi Senatores, lucis suæ splendore facillè perstringat juniora præsertim oculos, & tacitum illius ambiendæ desiderium inspiret. Tamen an licebit mihi pro humanitate vestrâ confidentiùs profiteri, quod sentio, & intimos cordis mei recessus coram sapientissimis viris aperire?

Ego sic existimavi semper Oratoris Regij munus, cujus me Candidatum esse permittit præ-